

LA LLEI DE DEPENDÈNCIA

Què has de saber - com pots gestionar-la

La llei de dependència s'aplica a les persones que per raons d'edat, malaltia o discapacitat són dependents de forma permanent; la persona en qüestió no disposa d'autonomia física, mental o sensorial, de manera que necessita una o diverses persones per realitzar les activitats de la vida diària.

Estableix prestacions i serveis destinats a promoure l'autonomia personal o a ajudar a les dificultats per realitzar les activitats de la vida diària.

objectiu

La llei de dependència estableix prestacions i serveis destinats a promoure l'autonomia personal o a ajudar a les dificultats per realitzar les activitats de la vida diària.

graus

Hi ha tres graus tipificats:

Grau I: dependència moderada; autonomia personal limitada; requereix ajuda puntual almenys un cop al dia

Grau II: dependència severa; necessita ajuda per activitats bàsiques; no requereix acompanyament constant

Grau III: gran dependència; pèrdua total de l'autonomia física o mental; requereix presència constant d'una altra persona

requisits

- Residir en territori espanyol mínim cinc anys abans de sol·licitar l'ajuda

- Ser declarat dependent per l'òrgan autonòmic competent

procés

Pot fer la sol·licitud la persona afectada, un familiar, el representant legal o si cal l'administració pública. La sol·licitud es presenta al centre de serveis socials de la pròpia localitat. Cal adjuntar:

- informe mèdic amb dades del facultatiu i la seva firma

- dades bancàries del sol·licitant amb segell de l'oficina bancària i firma del director

- DNI del sol·licitant

Els serveis socials resolen la sol·licitud després d'una visita a domicili per avaluar l'estat del sol·licitant i estableixen un pla individual d'atenció a la persona en funció de les necessitats detectades.

L'òrgan de valoració de la conselleria emet una resolució amb el nivell i el grau de dependència, i els serveis i prestacions que li pertocuen.